

عنوان مقاله:

بررسی انعطاف پذیری در معماری تالارهای بناهای مسکونی بافت سنتی نمونه موردی: خانه ملک زاده در بافت سنتی یزد

محل انتشار:

سومین کنگره بین المللی علوم و مهندسی (سال: 1398)

تعداد صفحات اصل مقاله: 15

نویسنده:

حکیمه دهقان طرزجانی

خلاصه مقاله:

بناهای مسکونی در فضاهای شهری به عنوان بخش اصلی از فضاهای شهری علاوه بر تاثیرات زیست محیطی که از جمله مهمترین کارکردهای در نظر گرفته شده برای آنهاست. کارکردها و پیامدهای عمده دیگری نیز دارند. انعطاف پذیری به عنوان یکی از بخش های معماری ایرانی-اسلامی در غالب فضاهای موجود در معماری ایرانی دوره اسلامی قابل شناسایی است. وجهی که به نظر میرسد در معماری امروز کمتر به آن پرداخته میشود. در این مقاله تلاش می شود مبانی انعطاف پذیری در تالار بناهای مسکونی بافت سنتی بررسی شود و چگونگی تاثیرات اجتماعی آن مورد ارزیابی قرار گیرد. در این پژوهش علاوه بر مطالعات اسنادی و نظری ترکیبی از روشها و تکنیک های کمی و کیفی از جمله؛ مشاهده، مصاحبه های فردی عمیق و گروهی، پیمایش و... استفاده شده است. همچنین از جمله یافته های مهم این پژوهش، می توان بدین صورت مطرح کرد که این نوشتار برآمده از پژوهشی درباره ارتباط میان معماری و کیفیت های زندگی است، بدین منظور، در این نوشتار به شرح ارتباط میان تعادل روح انسان و معماری پرداخته ایم نتیجه مطالعه نشان میدهد که رویکرد انعطاف پذیری به مدد یک معماری هوشمند می باید در دو رابطه اصیلانسان-انسان و انسان-طبیعت وجود داشته باشد.

کلمات کلیدی:

انعطاف پذیری، معماری، بناهای مسکونی، بافت سنتی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1042955>

